

סיכומי הדינים העולים ממשקנת הגמרא בדף היומי

גיטין דף פ"א למסקנא

דף פ"א ע"א

א. כתב לגרש את אשתו ונמלך, לבית שמאי פסלה מן הכהונה, ולבית הלל גם אם נתנו לה על תנאי ולא נעשה התנאי, לא פסלה.

ב. יצא קול על כהן שכתב גט לאשתו, ויושבת תחתיו ומשמשתו, במקומות שנוהגים לשתק את בני העיר ולבטל את הקול, אם אפשר לבטל מבטלים ולא תצא מבעלה. ובמקומות שאין נוהגים לבטל את הקול, כדי שלא יוציאו קול שמחזיקים ידי עוברי עבירה. בודקים אם במקום זה קורין לנתינת הגט 'נתינה', לא תצא, שהרי הקול הוא 'שכתב גט' ולא 'שנתן'. אבל אם קורים לנתינה כתיבה, אע"פ שגם לכתיבה קורין כתיבה, חוששים שהקול הוא על נתינה, ולפיכך אם מת בעלה ונישאת לכהן אחר, תצא. אבל מבעלה הראשון לא תצא, שאין מוציאים מחמת קול שלאחר נשואין. ואין לעז על בניה מראשון כשמוציאין אותה משני, שמכך שלא הוציאוה מן הראשון, יאמרו שגירשה סמוך למיתתו, ובניה כשרים.

ג. בוא וראה מה בין דורות ראשונים לאחרונים, דורות הראשונים בית שמאי, שהיו מחמירים בקדושת יוחסין ואוסרין אשה לכהונה מפני כתיבת הגט. דורות האחרונים רבי דוסא, שהיה מיקל בשבויה שתאכל בתרומה, ולא חשש שהערבי בא עליה.

ד. דורות הראשונים מכניסין פירותיהן דרך טרקסמון לחייבן במעשר, והאחרונים מכניסין דרך גגות וקרפיפות לפוטרן ממעשר, כי אין טבל מתחייב במעשר עד שיראה פני הבית. וי"א שגם חצר קובעת.

דף פ"א ע"ב

א. המגרש את אשתו מן הנישואין, וראו עדים שלנה עמו בפונדקי, ולא ראו שנבעלה, י"א שלבית שמאי אין צריכה גט שני, שאין תולים שנבעלה. ולבית הלל צריכה גט שני,

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא בדף היומי

שתולים שנבעלה, ועדי יחוד הן עדי ביאה. ואם נתגרשה מן האירוסין, גם לבית הלל אין צריכה גט שני, שאין לבו גס בה.

וי"א שאם לא ראו שנבעלה, אין חוששים שבא עליה ואין צריכה גט שני. ואם ראו שנבעלה, לבית שמאי אין צריכה גט שני, שאדם עושה בעילתו זנות. ולבית הלל צריכה גט שני, שאין אדם עושה בעילתו זנות ובעל לשם קידושין.

ב. חכמים תקנו לכהנים גט מקושר, שכותב שיטה ומניח שיטה, וכורך כתב על החלק ותופר, ועד חותם מבחון, ואם יש לו כמה קשרים צריך להחתים עד לכל קשר. היו קשריו מרובין מעדיו, נקרא "גט קרח" ופסול, לפי שהיה דרכם להביא עדים כמנין קשריו, וחוששים שיאמר כולכם. ואם נשאת לשני לאחר שקיבלה גט קרח מראשון, תצא משניהם וכל הדרכים האלו בה.

ג. גט קרח שקשריו יותר משלשה, משלימים עליו עד אחד פסול. י"א אפילו עבד, וי"א רק קרוב הראוי להעיד במקום אחר, אבל לא גזלן או עבד, שמא יאמרו שעשה תשובה או נשתחרר וכשירוהו במקום אחר. ואם קשריו שלשה ועדיו שנים, אין עבד משלים עליו, לפי שחכמים תקנו שהמקושר צריך שלשה עדים. והקרוב י"א שיכול להשלים, כי השלשה במקושר אינו מן התורה. וי"א שהשלישי אינו משלים רק כשהוא כשר.

ד. אם חסר במקושר שני עדים, אסור להשלימם על ידי קרוב או פסול, שמא יקיימוהו על ידי שני קרובים ועד אחד כשר. וכל שלשה עדים שאפשר לנו לקיים בגט מקושר, מקיימים, ואין צריך שיהיו רצופים. והקרוב שהוא משלים, יכול לחתום בין בתחילה ובין באמצע ובין בסוף.

הדרן עלך הזורק למסקנא

למסקנא

אומצ יקרי!

דווח לנו על תיקון טעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכחובת: 7600235@gmail.com

אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו. להצטרפות שלחו דואר לכתובת: 7600234@etrog.net.il